

ע"פ 6968/02/17 - יוסף משהראוי נגד מדינת ישראל - מע"מ ת"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

24 אפריל 2017

עפ"ג 6968-02-17 משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א

בפני כב' ההרכב:

שופטת בכירה דבורה ברלינר - אב"ד

שופטת גיליה רביד

שופט שי יניב

יוסף משהראוי

המערער

נגד

מדינת ישראל - מע"מ ת"א

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד ווליד כבוב

ב"כ המשיבה עו"ד פינקלשטיין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בבימ"ש קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום. עפ"י האישום הראשון בתקופה שבין אפריל 2009 - דצמבר 2009 קיבל הוא והחברה שבבעלותו לידיהם 7 חשבוניות מס. החשבוניות היו פיקטיביות ועל כך אין מחלוקת. עפ"י האמור בחשבוניות, סיפקו מפיקי החשבוניות למערערים שרותים בסך 5,756,501 ש"ח כשסכום המע"מ הנובע מהן הוא כ- 922,000 ש"ח.

המערערים, המערער והחברה, רשמו את החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנה"ח של החברה וניכו את מס התשומות הכלול בהם בדיווחים התקופתיים לרשות המסים, במטרה להתחמק מתשלום מס.

עפ"י המפורט באישום השני, חזרו המערערים על מעשים אלה בין התקופה ינואר 2013 ליוני 2013, הפעם המדובר בחברה אחרת שהנפיקה את החשבוניות הפיקטיביות וסכום המע"מ הנובע מהחשבוניות הפיקטיביות הוא כמיליון ש"ח (577,000 + 499,000).

כאמור המערער והחברה שבבעלותו הודו והורשעו בעבירות הנובעות מתאור העובדות הללו.

סה"כ סכום המס הנובע מכלל העבירות עומד על כ- שני מליון ש"ח.

בבימ"ש קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון שמכוחו הגבילה עצמה המדינה לעתירה למאסר של 24 חודשים. אנו רואים להדגיש כי אין מדובר בהסדר טווח אלא המדינה הגבילה עצמה לעתירה להטלת 24 חודשי מאסר בנוסף לענישה כספית ומאסר על תנאי.

בבימ"ש קמא טענו הצדדים למתחמי ענישה. המדינה טענה למתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר עבור כל אחד מהאישומים שמדובר בהם, אולם כאמור הגבילה את עצמה בעתירה להטלת 24 חודשי מאסר.

הסניגור נקב במתחמי ענישה שונים, נמוכים יותר, כפי שניתן לצפות. גם הוא הסכים כי אין מדובר בהסכם טווח והסיכום בין הצדדים היה רק שהמדינה תגביל עצמה למאסר בן 24 חודשים.

בימ"ש קמא, כב' השופטת ד' אמיר, הטיל על המערער 18 חודשי מאסר, לאחר שהעמיד את המבחן על מנעד שבין 10 ל- 24 חודשים, כפי שעתרה התביעה לגבי כל אישום בנפרד.

על הענישה הערעור בפנינו.

לטענת המערער, הגם שביהמ"ש קמא התייחס לרכיבים הרלוונטיים, שקלל אותם ביתר, ויש מקום על כן להתערבותה של ערכאת הערעור.

המערער גם מתייחס להסכם שבין הצדדים כהסכם טווח ומכאן פעם נוספת יכולתה של ערכאת הערעור להתערב בענישה.

את הדגש לבחינת נסיבותיו האישיות של המערער שם בא כוחו על כך שהאירועים נשוא האישום הראשון התרחשו כאשר המערער היה בקו התפר שבין נערו ללגיון. המערער היה אז כבן 18 בלבד והיה מקום לייחס לנתון זה משקל נוסף, מעבר למה שיחס לו בימ"ש קמא.

ב"כ המערער מפנה בענין זה למושג של בגיר-צעיר שזה היה מצבו של המערער עובר לביצוע העבירות נשוא האישום הראשון.

האישום השני אמנם משנה את התמונה אולם אינו הופך לחלוטין נתון זה.

עוד מפנה ב"כ המערער לכך שהמערער נטול כל עבר פלילי אחר, למעט העבירות נושא כתב האישום הנוכחי. הוא בא ממשפחה נורמטיבית שאף עברה טרגדיה. המערער נטל אחריות מלאה, הביע חרטה על מעשיו. חרטתו התבטאה בכך שהודה מיד בעבירות שיוחסו לו. המערער אמנם לא הסיר את המחדל אולם זאת בשל שאין בידו האמצעים הכספיים לכך ולא בשל חוסר נטילת אחריות.

ב"כ המערער מפנה לגילו הצעיר של המערער גם כיום, לכך שמאז ביצוע העבירות לא נעברו עבירות נוספות ובשורה התחתונה, העתירה היא להפחית בענישה.

דין והכרעה

המלצנו בפני הצדדים להסכים להפחתת תקופת המאסר בפועל והעמדתה על 15 חודשים במקום 18 חודשים, כפי שקבע בימ"ש קמא, כאשר יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם. המדינה לא קיבלה את המלצתנו, הסנגוריה קיבלה אותה.

המלצתנו נשענת על מספר שיקולים שיפורטו להלן. בפתח הדברים אנו רואים לציין כי מקובלים עלינו לחלוטין כל דבריה של השופטת קמא לגבי משמעות העבירות וחומרתן.

חשבוניות פיקטיביות הן רעה חולה. צדקה כב' השופטת קמא כאשר ציינה את הקלות שבהוצאתן והקושי שבחשיפתן.

לא בכדי כונו החשבוניות הפיקטיביות בפסיקה בשם אבי אבות הטומאה ככל שמדובר בעבירות מס ואנו מקבלים לחלוטין את הגדרתן ככאלה. אכן מדובר בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת.

במקרה הנוכחי הסכומים שמדובר בהן אף הם אינם מבוטלים וגם בענין זה מקובלים עלינו דבריה של כב' השופטת קמא.

עוד אנו מקבלים כי לא נעלמו מעיני כב' השופטת קמא שיקולים רלוונטיים והיא התייחסה בפירוט לכל אחד ואחד מהם. אם בכל זאת אנו מוצאים להתערב במידה מתונה במידת הענישה, הרי זה משום שאנו נותנים משקל נוסף לשיקולים שאכן נשקלו ע"י בימ"ש קמא ונלקחו בחשבון.

אנו נותנים משקל לכך כי העבירות נושא האישום הראשון נעברו בגיל צעיר מאד. אכן המערער הוסיף חטא על פשע כאשר עבר אותן עבירות עצמן גם מספר שנים לאחר מכן, עדיין אין בכך לאיין לחלוטין את משמעות הגיל בעת ביצוע העבירות נושא האישום הראשון.

אנו שמים דגש נוסף על האמור בתסקיר שרות המבחן והנורמטיביות שבדרך חייו של המערער, למעט העבירות הנוכחיות. אכן עברייני המס מתאפיינים בכך שבכל מישורי חייהם האחרים הם מתנהלים כאנשים מן הישוב, עדיין יש משמעות לאמור בתסקיר שרות המבחן.

עוד אנו נותנים משקל מעבר למה שנטען ע"י בימ"ש קמא, לעדויות האופי שנשמעו ובמיוחד למשבר שפקד את המשפחה, במיוחד אביו של המערער בשנת 2008, בעקבות רצח בנו.

בהינתן האמור לעיל, ותוך שאנו משקללים ביתר את האינטרס הציבורי, אנו מעמידים את תקופת המאסר על 15 חודשים במקום 18, כפי שקבע בימ"ש קמא.

כאמור, יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

ניתן והודע היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, גיליה רביד, שופטת שי יניב, שופט
שופטת בכירה - אב"ד

החלטה

המערער יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 3.7.17.

על המערער להתייצב בתאריך זה בכלא ניצן, אלא אם כן תהיה הוהראה אחרת.

הסניגור ידאג להליכי המיון והשיבוץ של המערער במסגרת שב"ס.

הערבויות ישארו בעינם וישמשו את המערער להבטחת התייצבותו למאסר וניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ניתן והודע היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, גיליה רביד, שופטת שי יניב, שופט
שופטת בכירה - אב"ד